

عنوان مقاله:

نقش میانجی انگیزش تحصیلی در رابطه یادگیری خودراهبر و خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی علوم تربیتی، مشاوره، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

اشرف السادات خدا دوست لسکو کلابه - شهر کرج

خلاصه مقاله:

خودکارآمدی تحصیلی به عنوان قابلیت درک فرد از توانایی های خود در انجام وظایف لازم برای رسیدن به اهداف تحصیلی تعریف می شود و اهمیت بسیاری در موفقیت تحصیلی دانش آموزان دارد. از این رو هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی انگیزش تحصیلی در رابطه خودراهبری یادگیری و خودکارآمدی تحصیلی است. روش پژوهش مطالعه ی حاضر از نوع طرح های همبستگی مبتنی بر روابط ساختاری و مدل سازی معادلات ساختاری بود. در این پژوهش، خودراهبری یادگیری به عنوان متغیر پیش بین، خودکارآمدی تحصیلی به عنوان متغیر ملاک و انگیزش تحصیلی بعنوان متغیر میانجی در نظر گرفته شد. جامعه آماری این پژوهش شامل دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم شهر کرج در نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بوده که تعداد کل آنها ۲۴۸۱ نفر می باشد. نمونه مورد مطالعه در این پژوهش ۳۰۰ نفر تعیین شد. روش نمونه گیری در پژوهش حاضر بصورت نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انجام گرفت. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزار SPSS و AMOS استفاده شد. نتایج نشان داد، مدل این پژوهش از برازش مناسبی برخوردار است. با این یافته ها، انگیزش تحصیلی نقش واسطه ای در رابطه خودراهبری یادگیری و خودکارآمدی تحصیلی داشت. به این معنا که افزایش خودراهبری یادگیری، انگیزش تحصیلی را افزایش داده و از این طریق خودکارآمدی تحصیلی افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

انگیزش تحصیلی، یادگیری خود راهبر، خودکارآمدی تحصیلی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1636498>

